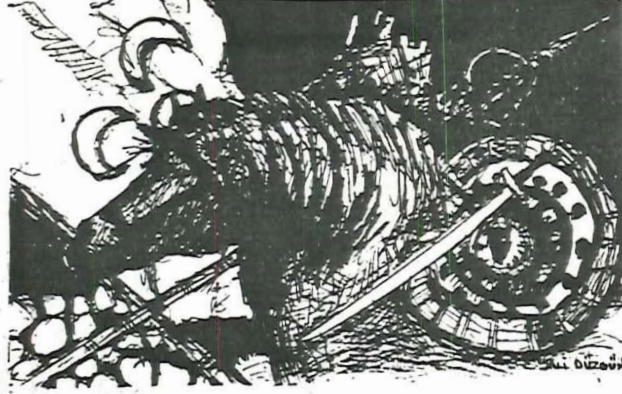

ARZULAR

TDV İSAM
Kütüphanesi Arşivi
No ZE.2752

Ali Düzgün

İsviçre dağlarında
Gönlüm dolu özlemle,
Baktıl men uzaklara
Yaşaran gözlerimle.

Hayal kimi göründü
Gözüme Murğuz Dağı,
Güneş dağlara döndü
Boyadı yamaçları.

Gezdi gözüm her yanı
Bu bir hayal olsa da,
Gezdi eli ovanı
Gözüm yaşla dolsa da.

Kervansaray, Dilican
Yurdumun bir parçası
Şimdi orda Hayıstan
Onun değil orası.

Arzu dolu yüreğim
Sıkılır düşür dara
Çırpınır o neyleyim
Gedim deyim men hara?

İsviçre kimi olsa
Sevdiğim Azerbaycan,
Bütün Kafkas kurtulsa
Yaşarım yüz yıl inan.

Öz kınına çekilmiş
Can kardaşım Osmanlı,
Ne ölene can demiş
Ne kalana imanlı.

Bir yanda komşumuz Fars
Dilimize düşmandır,
Dinmez Kür, Dinmez Aras
İran yine İran'dır.

Bir yanda kırmızı Çar
Baskı yapar kan eyler,
Diyor ki kuvvetim var
Ne etse yaman eyler.

Ayırıyor soyumu
O satılmış kullarla,
Ruslaşdırır yurdumu
Sinsi kurnaz yollarla.

İnanmadığım bir ülke
El bir oldu onunla,
Dünyayı böldü here
Zorla, kanla, yalanla.

Arzu dolu yüreğim
Sıkılır düşür dara,
Çırpınır o neyleyim
Gedim deyim men hara?

men : ben, kimi : gibi, gedim : gideyim, hara? : nereye?

A. BAYCAN

ÇOBAN

Baht meni saldı uzağa,
Yolun düşse deli dağa,
Salam söyle ak bulağa
Bu dağların hanı çoban!

Ayak sakla sel gelende,
Zirvesi bulut delende,
Sesle o ceryan ölende
Bizim el ovanı çoban!

Yurdum ak kayanın başı,
Dindir orda sen her taşı,
Dağların köhne sırdaşı
Elin kahramanı çoban!

Çobanın kargı tüteyi,
Ağlatır kalbi kövreği,
Doludur şair yüreği,
Çalma bu havanı çoban!

Taşar çayların durgunu,
Kırar her bendi kurgunu,
Gönül dağların vurgunu
Harda görse tanı çoban!

MİRVARİD DİLBAZİ

Bakıda yaşayan Mirvarid Dilbazi Dilican Karvansaray yanlarındaki dağlara özlemine Çoban koşmasıyla dile getirmiştir.

Köhne: Eski, Tütek: Düdük, Kövrek: Ağlıyacak kadar dolgun, Kurgu: Kuru-luş, Harda: Nerde.

GÖNÜL SAZINDAN

MİRVARİD DİLBAZİ'YE

Çoban koşmasını okudum andım,
Hayale bürünüp yurdu dolandım,
Kendimi dağlarda bir çoban sandım,
Koy ötsün düdüğüm susdurma meni.

Bizim dağlar yine eski dağlar mı?
Sular akıp çaylar taşıp çağlar mı?
Menekşeler boyun büküp ağlar mı?
Doğru mu sözlerin kandırma meni.

Sevdiğim dumanlı yeşil dağların,
Silinmez izleri geçmiş çağların,
Düşsem ayağına bizim kazağın
Koy öpüm doyunca kaldırma meni.

Elvan çiçeklidir dağların yazı,
Ondan ayrı inler gönlümün sazı,
Özledim dağları a dağlar kızı,
Koy çıkım dağlara kaytarma meni.

Dünyanın en güzel bir yerindeyim,
Bağlıdır yurduma yine yüreğim,
Sorsalar gerçek mi, bunu söyleyim
Yanırim! gel su dök yandırma meni.

A. BAYCAN
Freiburg, 14.5.76

görseydin bunları bilir, bu kuşu da hakir görmezdin.

Biletçi :

— Hoca efendi iyi hoş dersin ama, burası medrese değil tramvay arabası. Burada talimatname geçer. Anlaşıldı hepiniz bu kuşlu hanımı korumak istiyorsunuz. Para toplayın, bir hususi araba tutun hem sevaba girersiniz hem de bu hanım safay-ı hatırla dilediği yere rahatça gider. Paytonla gitsin, landonla gitsin, kupa ile kağıthaneye gider gibi gitsin, davul zurna ile gitsin ille velakin - benim kumpanya arabasıyla gitmesin. İşte bu kadar, daha ne söyleyeyim, anlayana sivri sinek saz anlamayana davul zurna az. Yakışırsa bu hanımı kuşu ile saltanat arabasına bindirin gitsin, o gitmezse benim aklım başımdan gidecek, daha ne diyeyim.

Yok kuş hayvan değilmiş, pisliği de pislik değilmiş. Sonra da insanlarla hayvanlar birmiş, daha neler - tövbelersun bu yaşa geldim, bu kadar yıl biletçilik ettim, böylesine raslamadım. Burası mektep

mi? Yoksa tramvay mı? Bu gün de; sabah sabah çattık püsküllü belaya. Öyle olmaz, böyle olmaz, ya neyle olur, nasıl olur?

Anlaşıldı, biletçi Nuh diyor Peygamber demiyor. Ağzından talimatnameden başka bir şey çıkmıyor. Saka kuşu da hayvan olduğuna göre,

o da bu yasağa uyacak.. Bu defa kuşlu kadının yanında oturan çilli yüzlü yeşil gözlü gençin gözleri ışıldar kuş kafesini kara çarşafı altında koruyan kadına dönerek:

— Merak etme hanım teyze, ben bu işi hallederim. Yalnız sen ye-

Yürü

Sıgıyormuş sevincim bütün cihana,
Ordumuz Kıbrıs gökten indiler.
Türke yağı dönük alçak Yunana,
Yeter bu vahşilik yeter dediler.

İmperyalistlerin boş baş uşağı,
Kan tökü� İsa'ya dua ettiler.
Haçlı ve silahlı Makaryosları
Türklere her türlü cefa ettiler.

Yürü Alp Arslan'ın yiğit erleri
Kaldır haksızlığı hoş düzen yarat.
Yürü Alp Arslan'ın yiğit erleri
Haini, zalımı, o yerlerden at.

Türkün ordusuna fena yenilen.
Öğrenmedi onlar geçmiş zamandan.
Kıbrıs'a yiğitçe göklerden inen,
Kov onları Türk'ün adalarından.

Millet arkandadır yürü aslanım,
Kuvvet de, akıl da, hak da sendedir.
Gönlüm çöşse geldi ağrını alım,
Azadlık ümüdü şimdi mendedir.

Unutma! Doğuda dağlar ardında,
Orda da ezilen kardaşların var.
Yürek ver, umut ver acı onlara,
Sözün geçer senin adın sanın var.

A. BAYCAN

Yürü "gözbebeği Türkün"
askeri,

Türk Edebiyatı sayı 34
1974

Canım balam, bilmiyorlar senin minicik yüreğinin Türk kanı taşıdığını ; dudaklarının çatlak, ellerinin nasırlı olduğunu ; bilmiyorlar Aras'a bakıp-bakıp ağladığını. Ama onlar bir şeyi daha bilmiyorlar : Aras'ın sana Türklük laylası söylediğini. Bilmesinler balam bilmesinler, öğrenmesinler senin bir istiklâl gülünün tomurcuğu olduğunu. Seni çocuktan saymadılar ama iyi de ettiler. Sen çocuk değilsin ki balam. Sen Aras'a bakıp ağlayan, gözyaşlarıyla esaret zincirini halka - halka kıran bir ikinci Resulzâde, bir ikinci Mirza Bala, Fethali, Settar Han, Cevat Han'sın.

Bırakalım çocuk yılını, çocuklar kutlasın! «SENİN UHDEDE BÜYÜK BİR VAZİFE VAR : SENDEN EVVELKİ NESİL YOKTAN BİR BAYRAK, MUKADDES BİR İDEAL REMZİ YARATTL ONU BİN MÜŞKÜLÂTLA YÜCELTEREK DEDİ Kİ :

— BİR KERE YÜKSELEN BAYRAK, BİR DAHA İNMEZ !

ELBETTE Kİ SEN ONUN ÜMİDİNİ KIRMAYACAK, BUGÜN PARLAMENTO BİNASI ÜZERİNDEN AZERİLERİN YANIK YÜREKLERİNE İNMIŞ BU BAYRAĞI TEKRAR O BİNA ÜZERİNE DİKECEK VE BU YOLDA YA GAZİ VEYA ŞEHİD OLACAKSIN!» (*)

(* M. Emin Resul ZADE)

*Azerbaycan Dergisi sayı 220
1979*

Y A H Ş İ D İ R

A. BAYCAN

Freiburg, 12.3.1979

Yazık güvendim boş yere,
Bilgisi az dil bilmeze,
Akılsız dostan ay balam
Akıllı yadlar yahşıdır.

Akıl vermek olmur zorla,
Kafasında yer yok buna,
Doğuştan böyle ay balam
Doğmasa onlar yahşıdır.

Böyle yığınların hepsi,
Baksa da görmez gözleri,
Gözlü körlerden ay balam
Gözsüz topallar yahşıdır.

Yığınları koyun gibi,
Kullanır güçlü bilgili,
Güçlüler kurttur ay balam
Yesinler kurtlar yahşıdır.

Azerbaycan Dergisi sayı 231
1979

TDV İSAM
Kütüphanesi Arşivi
No ZE.2752

TARLADA

A. BAYCAN

Freiburg, 15.10.1977

Sonu geldi son baharın,
Bilgiyle toprağa sarın,
Yar bağrını toprakların,
Doyunca soluk alsınlar.

Öküz yorgun ağır yükten,
Sapanla yeri sürmekten,
Traktör al, bilmem nerden
Sür topraklar yarılınsınlar.

Çalış araçla tarlada,
Yol saçını yine tara,
Ürün versin toprak sana,
Verim alsan darılmazlar.

Besinsiz kuru topraklar,
Güneşsiz susuz yapraklar,
Kansız kalır rengi solar,
Dua etsen sağalmazlar.

Bitkiye lazımdır besi,
Severler suyu güneşi,
Aç kalanda ölür bitki,
Yalvarmakla uyanmazlar.

Koru böceklerden onu,
Yok et yağını, soygunu,
Ver besini ver suyunu,
Filizlenip boy atsınlar.

Şeytan kaçmaz bismillahla,
Onu kovmalı çomakla,
Her şey yaşar korunmakla,
Korunanlar çok yaşarlar.

Bilgi, teknik, araç üstün,
Yarat özgürlüğün gülsün,
Çalış, uğraş, güçlen her gün,
Yemesin seni yağılar.

Azerbaycan'dan Afganistan'a uzanan Rus istilâ hareketini durduracak, yıkacak iki büyük kuvvet vardır. Bunlardan birincisi Yüce Dinimiz İslâmiyet ve bu yüce Dinin başsavunucusu olarak asırlarca küffara karşı çelik göğüsünü siper etmiş olan Türk Milletidir. Dostlarımız, komşularımız ve hür dünya, hasis davranmıyarak gerekli yardımı yaptığı takdirde, Esir Türk illeri ile birlikte, Orta-Doğu ülkelerini, hür dünya milletlerini, Türk'ün yılma bilmeyen gücü, azim ve kararı, komünizm felâketinden kurtaracaktır.

KAYALARDA

A. BAYCAN
Freiburg

Kayalarda dağ keçisi,
Ana, yavru ve tekesi,
Eşitseler yad bir sesi
Dağı, taşı, aşar geçer.

Korkusu yok hayvanlardan,
Zarar görür az onlardan,
Ürker, kaçır insanlardan,
Küskün, dargın bakar geçer.

Avcılar nişan alanda,
Gülle sesi dağ aşanda,
Yaralı keçi kaçanda,
Yüreğimi dağlar geçer.

Anasız kalan balası,
Yüreğinde var yarası,
Gözlerinden akmaz yaşı,
İçten ağlar yanar geçer.

Göz gezdirdim bu düzene,
Güçlülere, güçsüzlere,
Yarar güden üstünlere,
Tanrılar göz yumar geçer.

Bu dünya geldi geleli,
İnsan oğlu değişmedi,
Çoklarının kanlı eli
Yuva yıkar talar geçer.

GOETHE'Yİ ANARAK

A. BAYCAN
Freiburg

«Biliyorsun senin bir özlemin var, ,
Aman başkasiyle tanış olma sen!
Benim de göksüm de iki ruh yaşar
Ayrılmak istiyor birbirlerinden.»
Goethe - Faust.

İnsan varlığında ikt güç yaşar,
Birisi akıldır birisi duygu,
Üstün çıkmak için onlar yarışar,
Her birinin ayrı özlemleri yolu.

Duygu güzel, akıl üstün olmalı,
Duygu üstün çıksa akıla yazık,
İstek, özlem derinlerden doğmalı,
Akıl unutulsa duyguya yazık.

Çoğunun duygusu üstün akıldan,
Ey doğu insanı hangisindensin?
Arzuların gitse yanlış yollardan
Yürek mi ağlasın? akıl mı yansın?

ORALARDA

Seyfettin ALTAYLI

Zifiri dalgalar boğarken aydınlığı
Yıldızlar dil döker ağlayarak gözlere...
Ellerde, yılların nasırlı karanlığı
Her an sitem eder, ak sakallı yüzlere...

Babasız çığlıkları atarken kundaklar,
Burkulmuş kalpleri saran bulutlar gibi :
Darmadağın dünyasından üzgün şafaklar,
Birer birer sarar onları ana gibi...

Tan yeriyle dertleşen kan çanaklarına
Esen gurbet rüzgarları ağıtlar yakar.
Kıvrım kıvrım tozlu yürüyen yollarına,
Hicrandan ıslanan gamlı yağmurlar yağar.

Oralardan gelen acı sesleri dinle!...
Yankılansın ruhunda esir feryatları...
Unutma ki... Bekliyorlar bir gün seninle
Ebediyen doğacak o hür sabahları...

K A Ç A K K E R E M

Kazak'tır öz doğma yurdun,
Anadan yiğit doğuldun,
Düşmanlara karşı durdun.
Adlı, şanlı Kaçak Kerem,
Ay görkemli Koçak Kerem.

Yağlara satılmadın,
Azatlık oldu ilk andın,
Ülkü kutsal, ayrılmadın.
Bağlı kaldın Kaçak Kerem,
Ay vicdanlı Koçak Kerem.

Beylere ve ağalara,
Kızdın, darıldın onlara,
Kıyma dedin yoksullara.
Öğüt verdin Kaçak Kerem,
Düşünceli Koçak Kerem.

İşgalci ve sömürgeci,
Dönük, Gürcü ve Ermeni,
Çaldı, çaptı ülkesini,
Dözemedi Kaçak Kerem,
Karşı çıktı Koçak Kerem.

Dar günde Tanrı yarattı,
Kanına yiğitlik kattı,
Silâhlandı, şahlan atlı,
Çıktı yola Kaçak Kerem,
Öç almaya Koçak Kerem.

Kayalarda yuva kurdu,
Yağları seçti vurdu,
Yadlardan Yurdu korudu.
Kartal gözlü Kaçak Kerem,
Koçaklardan Koçak Kerem.

A. BAYCAN
İsviçre - Leukerbad
7.7.1981

Korktular ondan Kafkas'da,
Kervanlar kesti yollarda,
Pay aldı yoksullar da.
Adaletli Kaçak Kerem,
Canı yanmış Koçak Kerem.

Anlatır Kerem Köprüsü,
Kerem geçmiş burdan özü,
Dönüp bakmış kartal gözlü.
İzlerin var Kaçak Kerem,
Bu dağlarda Koçak Kerem.

Son Dilican yollarından,
Dağdan, daştan, akan sudan,
Kanlı geçen, kanlı çağdan,
Neler yaptı Kaçak Kerem,
Yağlara Koçak Kerem.

Yağlarla O çarpıştı,
Yenemedi O'nu yağı,
Gurbetin kuru toprağı,
Bastı bağrına Kerem'i,
Yazık geri dönemedi.

O'nun adı bu dünyada,
Ölmez kaldı, dosta, yada,
Kan ağlattı yağlara,
İlin Kahramanı Kerem,
Azdır senden ne söylesem.

Birkere Yükselen Bayrak, Birdaha İnmez!..

«M. Emin Resulzade»

Azərbaycan Dərgisi sayı 237

1981

Bu dünyada çoktur göller ve dağlar
Çokları aradı gölde sonalar
Geçti sona devri, geçti o çağlar
Aylı ve yıldızlı göller vefalı...

Gece gündüz göle, ay-yıldız gelir
Durgun, duru gölde, uyur dincelir
Hanki deli şair yok diye bilir
Onlar göl güzeli, göller doğalı...

Burdaki gökgöl de düştü yadıma
Özledim gökgölü, beni kınama
Gönlüm boyun eğdi duygularıma
Onsuz garip gönlüm, daim yaralı.

Dr. A. BAYCAN (Kandersteg - Blausse -
İsviçre. 24 Temmuz 1975)

(x) Dr. A. Baycan; aslen Azerbeycan'ın
Kazak şehrinde dünyaya gelmiştir. İs-
tanbul Tıp Fakültesi mezunu olup,

Batı Almanya'ya yerleşmiştir. Mesle-
ki çalışmalarının yanı sıra, şiir ve
edebiyatla da meşguldür. Yayınlan-
mış şiirleri bulunmaktadır. Halen
Fauts'u manzum olarak Türkçeye
çevirmekle meşguldür. Bu şiire ismi-
ni veren, Azerbeycan'ın Gonca yöre-
sinde ormanlık ve yeşillikler içinde
bulunan küçük ve güzel bir göldür.
Bu göle izafeten, Bolşevikler tarafın-
dan şehit edilen millî şairlerimizden
Ahmet Cevat'ın yazdığı GÖKGÖL
şiirini, istiklâl ve hürriyet aşkıyla
okumuş, bu şiirden sonra gelen, bir
çok şair tarafından emsâl alınarak
karşılımlar (manzumeler) yazılmış-
tır. İsviçre'de de aynı adla bir göle
rastlayan A. Baycan, bu güzel manza-
ra karşısında duygularını mısralara
dökmüştür.

ESİR MİLLETLER ÜZERİNE

Tekin ERER

«Esir Milletler Haftası» yalnız Sov-
yet komünist idaresi altında yaşayan 125
milyon insanın hürriyete kavuşmalarını
hedef almıştır. Çünkü Sovyetlerden baş-
ka hiçbir ülkede yabancı bayrağı altında
yaşayan bu kadar çok millet yoktur. Bu
milletler Sovyet işgalinden kurtulmak
için çetin mücadeleler vermektedirler.
Fakat Rus gizli teşkilatı KGB hürriyet is-
tleyenleri insafsızca ezmektedir. Meselâ
bir Kırım Türkü olan Mustafa Cemiloğ-
lu kendi vatanı Kırım'da yaşamak için
büyük kavgalar vermiş, bir hamaset des-
tanı yaratmıştır.

Dünya gazetelerinde ve Türk gazete-
lerinde zaman zaman yer alan Mustafa
Cemiloğlu'nun mücadelesi, Elazığ Bele-
diyesi tarafından şehirdeki küçük bir
parka bu kahramanın isminin verilmesi-
ne vesile teşkil etmiştir.

Yeni belediye Meclisi parktan Cemil-
oğlu adını kaldırmış ve bu olay, bir kı-
sım Elazıglıların üzüntülerine sebep ol-
muştur.

Bu konuda alınan kararın bazı mad-
delerini beraber okuyalım :

«Belediyenin 26 Şubat 1976 tarih ve
33 sayılı kararıyla Kırım Türklerinin ba-
ğımsızlıkları uğrunda ölüm orucu tutarak
hayatını feda eden Mustafa Cemiloğlu-
nun ismine izafeten «Aile Parkı» adı
«Mustafa Cemiloğlu Parkı» olarak de-
ğiştirilmiş ise de ;

1 — Kararda bahsedilen Mustafa
Cemiloğlu'nun anılan mücadelesi hiçbir
gerçeğe dayanmamaktadır.

2 — Türklerin bağımsızlık savaşı
ulu önder Atatürk'ün önderliğinde tari-

TÜRK DÜNYASI DOSYASI

Köşemize; dünyanın çeşitli ülkelerinde bulunan Türk'lerden mektup geliyor. Bu mektupların hepsine yer vermemize, Türk Dünyası Dosyası'nın sayfaları yetmez. Bu tür mektuplar için, köşemizin son bölümünde, «Yurt Dışından Mesajlar» başlığı altında, bir yer ayırdık. Sayfa hacmimiz ile ilgili gerekçemiz göz önüne alınarak, okuyucularımızın bizi başışlayacaklarını sanıyoruz.

Yurt dışında çalışan Türk işçilerinin sayısı, gün geçtikçe artmaya devam ediyor. Bir çok ülke, Türk'lere zorluk olması maksadı ile vize koyarken, yine bu ülkeler TÜRK İŞÇİSİ gerçeğini de kabul ediyorlar.

Geçtiğimiz Temmuz ayının üçüncü haftası «Esir Milletler Haftası» olarak kutlandı. Konu ile ilgili, pek çok basın organında yazı çıktı. Biz bunlardan «Son Havadis Gazetesi yazarı TEKİN ERER'in 23 - 24 - 25 ve 29 Temmuz günleri kaleme aldığı yazılarını» köşemize aldık. İlginizi çekeceğini sanıyoruz.

Öte yandan İsviçre abonelerimizden Dr. A. Baycan'dan bir şiir aldık. İSVİÇRE'de GÖK GÖL adlı şiiri, Anavatan hasreti çeken, bütün Türk'lere ithaf ediyoruz.

İSVİÇRE'DE GÖKGÖL (x)

Yayılmış gökgölün adı dillere
Bakanlar şaşıyor bu gök güzele
Kayalar da gelmiş onu görmeğe
Kimse sormaz hardan geldin haralı...

Aynasında karlı dağlar görünür
Çamlar gölge salmış gölde sürünür
Herşey kımıldar ve herşey dönür
Yeryüzü göklere ayak basalı...

Gün doğanda çiçek dağı güneşli
Dereleri derin çiğli çiçekli
Bezenmiş dağlara doğanın eli
Dağlar çamlı dağlar yalçın kayalı...

Gökgölde ayrıca gölcükler de var
Dağdan akıp gelen biriken sular
Yaşatır koynunda körpe yavrular
Üretir, büyütür, sular akalı...

Pırl pırl pullu alabalıklar
Sıçrar sudan, yine sulara dalar
Gölcükte balıklar korkusuz yaşar
Korkusuz yaşamak aman ne tatlı...

dır, anandır, bacındır. Devlet varsa bu saydıklarım yoktur; bu saydıklarım varsa devlet yoktur.» «Aşiret beyi olacaksan sözlerim boşuna, emeğim boşuna, aşiret olup sürü peşinde sürüneceksen yazık... Sen kendini yaşayamazsın, kendi ömrünü yaşayıp bitiremezsin; ardında Türkmen kalabalığı var, yüzlerce bin ayrı ömrü yüz kere bin ayrı zahmeti ömür bileceksin. Bizans'ı aklından çıkardın mı?»

«Beni Söğüt'e gömün, burada kalacağım amma... sen en son aldığın yerde kal. Söğüt'ü isteme sakın; babamdır yanında yatayım deme ha? Söğüt benim kentimdir...

sen... kendi kentini kendin bul. Bu buyruktur; uyulacak buyruktur» (s. 297-298).

Bu vasiyet, Osmanlı İmparatorluğu'nun sadece kurucusunun değil, yükselme devri padişahlarının da uydukları bir vasiyet olur. Hepsi «devlet-i ebed-müddet» prensibini korumak gayesiyle gereğinde yakınlarını hiç müsamaha etmeyinlerini hiç müsamaha etmeden öldürmekten çekinmemesine koymuşlardır. Keza, her yeni alınan önemli merkezin başşehir yapılması da âdeta bu vasiyetin bir devamıdır.

Sultan Osman'ın şahsında müstakbel devletin gerçek li-

derine kavuştuğunu müjdeleyen, Osman'ın amcası Dündar Bey'i öldürerek Koyunhisari'na baskın emrini vermesi ile roman son bulur. Bu bitiş büyük ölçüde «Kilit» romanını hatırlatmaktadır.

Kemal Tahir'in üzerinde çok konuşulmuş ve değerlendirilmeye lâyık «Devlet Ana» romanından sonra, âdeta tarihî roman için bir yeni üslup doğmuştur. Necati Sepetçioğlu'nun da yer yer bu üslubu kullandığı görülmektedir. Ancak romanda Dede Korkut üslubunu hatırlatan — yer yer klişe şeklinde görülse de — anlatış çok daha canlı ve tesir edicidir.

HARALISAN

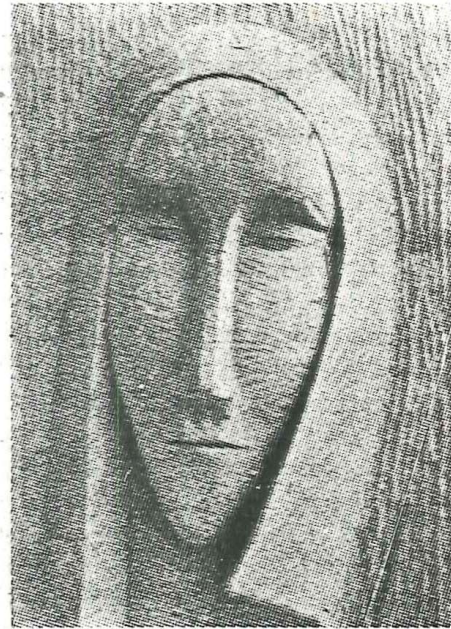
Menden sorurlar ki sen haralısan,
Yüzün buğda rengi gözlerin kara,
De görek sen hara bu yerler hara,
Kimler seni salmış bu uzaklara,
Tedirgin bakışlı sen haralısan?

Men Kürün, Arasın, akdığı yerden,
Hazerin Kafkasa bakdığı yerden,
Azerin odları yakdığı yerden,
Geçilmez yolları geçib gelmişem,
Talış dağlarını seçib gelmişem.

O yerler bir âlem güneşi başka,
Can alır can verir o sonsuz aşka,
O yerler sefalı güzel mekândır,
Ta eskiden adı Azerbaycandır,
O uzanır Kafkaslardan Urmuya,

Gönül vermiş hem yıldıza hem aya,
Onu bölen Aras değil Kür değil,
O yaşıyor ancak yazık hür değil.
Sevdim özgürlüğü, azadlığı men
Canımı kurtardım ezilen yerden.

A. BAYCAN

Ist. Eğitim Enst. Resim Sergisi'nden